

Köszöntés és köszönet

Szőnyi Erzsébetnek

Elöljáró szavak

Kilencven év önmagában is nagy ajándéka a Gondviselésnek, még inkább az, ha valaki alkotóerőben, teljes szellemi készenletben érheti el ezt a magas kort, amint Szőnyi Erzsébet, a magyar zenei élet nagyszőnye megérte. Szinte a teljes magyar zenei élet részt vett valamilyen formában a köszöntésében eddig is, s az évforduló napjától még távolodva is bizonyára gyarapodnak a kilenc évtizedet, a közel hetven esztendő, kivételesen gazdag eredményű pályafutást méltató alkalmak. A sajtó és a tömegkommunikáció számos más műhelye kereste s találta meg a módját, hogy megemlékezzen a jeles évfordulóról, s köszöntse az ünnepeltet. Írott, hang és kép-hang interjúkkal idéztették fel pályafutását, emlékeit, méltatták alkotóművészi és pedagógiai életművét; megszólaltatták sok műfajba sorolható alkotásait kicsik és nagyok, hivatásos muzikusok és lelkes műkedvelők, köszöntötték sok szép szóval és sok virággal, megemlékeztek születésnapjáról itthon és külföldön.

E sorok írója megtisztelő és szívből jövő kötelességének tett eleget, amikor az április 14-én, a Kodály Emlékmúzeumban megtartott – a kifejezetten Szőnyi tanárnő köszöntésére szervezett események hosszú sorában talán a legelső – alkalom végén a Magyar Kodály Társaság nevében szólt az ünnepelthez. Nehéz pontosan felidézni az alkalom szülte spontán szavaimat. Újra gondolva mondanivalómnak két pillére tűnik fel. Két pillér, amelyeket e kis írás címében megneveztem: *köszöntés és köszönet*.

A *köszöntés*: tiszteletteljes főhajtás a *zeneszerző* személye és sokoldalú életműve előtt. Amint az ünnepelt maga meghatározta: életművében a legfontosabb, legszemélyesebb elem számára a zeneszerzés, mint a legösszetettebb, legteljesebb zenei tevékenység. Szőnyi Erzsébet közvetlen és közvetett *pedagógiai tevékenységét*, a Kodály nevével fémjelzett zenei nevelési koncepció gyakorlati alkalmazása és világméretű terjesztése érdekében végzett munkáját aligha kell külön taglalni, hisz mindenki számára ismert. Nem kevésbé ismert és tiszteletre méltó sok évtizedes szerepvállalása a hazai és nemzetközi szakmai *közéletben*.

Mindezért *köszönettel* is tartozunk – sokan, nagyon sokan. Visszafelé haladva a három működési területen. Ma is példát mutat a *közéleti felelősségvállalásban*, a zenei élet és a zenei nevelés ügyeire való odafigyelésben, a fiatalon vállalt eszmék és törekvések hűséges képviselésében, ma is több egyesületben, társaságban vállal szerepet. Köszönettel tartozunk azért az

önzetlen, az ügy iránti odaadással példát adó munkáért, amelyet társelnökként, majd 2007 és 2012 között elnökként, azóta pedig tiszteletbeli társelnökként a Magyar Kodály Társaságért végzett és ma is végez. Tekintélyét mindig latba vetette a Társaságért és a társaság által képviselt ügyekért, eszmékért.

Az évtizedek során százakra, tán ezrekre rüg azok száma, akiket valamilyen formában tanított. Szigorú, következetes, de szeretetteljes *tanári* egyéniségként él tanítványai emlékezetében. Ma is figyelemmel kíséri, ha kell, jó tanáccsal segíti tevékenységünket. Visszatekintve és a jelenre vonatkoztatva is csak köszönettel tartozunk ezért.

Végül, de nem utolsó sorban köszönettel tartozunk *zeneműveik*ért, az azokban megfogalmazott humánus gondolatokért. Bizonyára nem indokolatlan, ha kiemelem: mennyi örömet szerzett kórusműveivel, gyermekeknek szánt darabjaival, köztük a remek gyermekoperákkal, az előadóknak és a közönségnek.

Szőnyi Erzsébet

Szerény kiadványunk egy akar lenni a köszöntők sorában, ám annyiban mégis más, mint a többi, hogy a születésnap – április 25. – köré rendeződött, Budapesten és vidéken elhangzott szerzői estek, a Szőnyi Erzsébet köszöntésére szervezett események áttekintésére, az ott elhangzottak felidézésére vállalkozik, kiegészítve néhány kisebb tanulmánnyal. Teljék kedve benne a „címzettnek”, emlékeztesse a megélt szép pillanatokra, arra a szeretetre és tiszteletre, amellyel a szereplők a művek megszólaltatására készültek s a pódiumon helyálltak, a közönség pedig körülvette. A többi olvasónak pedig szolgáljon egy szép eseménysor történetének, a Szőnyi Erzsébet életművéről való tudnivalóknak hiteles forrásául.

Szívből kívánjuk, hogy még sokáig adassék meg Szőnyi Erzsébet tanárnőnek az alkotó erő, a hozzá való, lehető legjobb egészség, a bölcs derű, amellyel mai nem könnyű életünk dolgait szemléli. Ajándékozzon meg továbbra is minket útmutatásával és alkotásaival.

Isten éltesse minden áldásával!

Ittész Mihály

